

ІНСТИТУТ ДУШЕВНОЇ РЕЛІГІЇ ВИГРАВ СУД У МІНІСТЕРСТВА КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ

На фото колегія суддів Окружного адміністративного суду міста Києва: головуючий суддя Костянтин Кобилянський, судді Кирил Гарник та Андрій Федорчук.

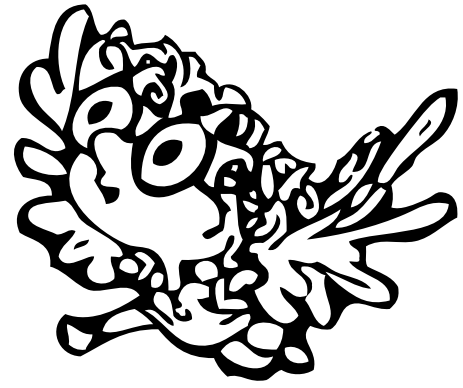
Окружний адміністративний суд міста Києва визнав протиправними дії Міністерства культури України щодо надання неповної інформації на запит на інформацію Громадської організації “Інститут душевної релігії” і зобов’язав Міністерство культури України надати достовірну, точну та повну інформацію на запит, а також стягнув з міністерства на користь інституту судові витрати в сумі 487 гривень 20 копійок.

Відеозапис проголошення постанови суду опублікований на сайті YouTube за наступною адресою в Інтернеті: <https://youtu.be/10qYkim37v0>

Запит, на який міністерство надало неповну відповідь, стосувався таких питань:

– Якими нормативно-правовими актами (законами, підзаконними актами, в т.ч. центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері релігії) врегульовано підстави і порядок витребування висновків місцевої державної адміністрації, виконавчого органу сільської, селищної, міської ради, а також спеціалістів при реєстрації Міністерством культури України статутів релігійних центрів;

– Яким нормативно-правовим актом передбачена підстава, вказана у листі Міністерства культури України від 19.08.2015 р. вих. № 488/18/55-15: “процедура є необхідною в тому випадку, коли представники релігійної організації, що реєструється вперше, не можуть визначити конфесійну приналежність релігійної організації (відповідно до переліку релігійних організацій, статuti яких зареєстровані в Україні), а культові практики й позакультова діяльність релігійної організації

ІДЕАЛІСТ

Релігійний бюлетень “Ідеаліст” (“Идеалист”, “Idealist”)

№ 24 (86) 29 грудня 2015 Року Енергії

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
КВ № 19005-7795Р, видане Державною
реєстраційною службою України 05.06.2012 р.

Ціна 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Передплатний індекс 68183.

ISSN 2305-5510

Засновник, редактор, видавець:

Шеляженко Юрій Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,
м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

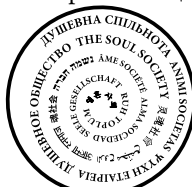
Тираж 200 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності;
пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та
суверенітету особистості; відкрите вираження і
вільне поширення релігійних переконань
віруючими громадянами віросповідання (релігії)
Віри в Найвищу Цінність Людини; проповідь
одкровенень; реалізація прав на свободу слова,
світогляду і віросповідання, на інформацію;
критика і подолання дискримінації за ознакою
масовості (колективності) та інших видів
протиправної дискримінації; захист і розвиток
вільної душі, прав, свобод, інтересів людини і
громадянина, суспільного блага, соціальних
цінностей, істини, віри, добра, відповідальності
перед Богом, народом, власною совістю,
здорового глузду та верховенства права.

УКРАЇНСЬКА
ДУШЕВНА
СПІЛЬНОТА

потребує додаткового вивчення фахівцями з релігієзнавства”;

– Які питання ставляться до місцевої державної адміністрації, виконавчого органу сільської, селищної, міської ради, а також спеціалістів при витребуванні висновку, передбаченого ч. 4 ст. 14 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації»;

– Про перелік конфесійних приналежностей релігійних організацій, при реєстрації статутів яких не застосовується процедура, передбачена ч. 4 ст. 14 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації».

Відповідно до ч. ч. 2, 3, 4 ст. 14 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» релігійні центри, управління, монастирі, релігійні братства, місії та духовні навчальні заклади подають на реєстрацію статут (положення) до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері релігії. Орган, який здійснює реєстрацію, в місячний термін розглядає заяву, статут (положення) релігійної організації, приймає відповідне рішення і не пізніше як у десятиденний термін письмово повідомляє про нього заявникам. У необхідних випадках орган, який здійснює реєстрацію статутів (положень) релігійних організацій, може зажадати висновок місцевої державної адміністрації, виконавчого органу сільської, селищної, міської ради, а також спеціалістів. У цьому разі рішення про реєстрацію статутів (положень) релігійних організацій приймається у тримісячний термін.

Законом не уточнено, про які «необхідні випадки» йдеться і висновки якого характеру можуть бути витребувані. Громадська організація «Інститут душевної релігії» вважає, що закон не може давати державним органам дискреційні повноваження без серйозних правових підстав затягувати на 3 місяці реєстрацію статутів релігійних організацій.

З 2009 року державні органи чинять перешкоди віруючим в найвищу цінність людини у реєстрації релігійних організацій. У 2015 році Міністерство культури України двічі під абсурдними пропозиціями «повертало на доопрацювання» статут релігійної організації «Релігійний центр віруючих в найвищу цінність людини – Душевна спільнота». Такі протиправні дії міністерства також оскаржені до суду.

Як відомо, раніше у Доповіді моніторингового комітету Парламентської асамблеї Ради Європи «Дотримання зобов'язань, взятих на себе Україною» зазначалося, що Україна зобов'язалася запровадити нову недискримінаційну систему реєстрації церков та знайти правові рішення для повернення церковного майна. Водночас чинний Закон «Про свободу совісті та релігійні організації», досить прогресивний порівняно із радянським законодавством на момент прийняття (1991 р.), містить нечіткі положення, які залишають широкий вибір виконавчим органам. Цим законом обмежуються форми, у яких можуть

створюватись релігійні організації, встановлюється обмеження на мінімальну кількість засновників, які можуть зареєструвати статут організації, у кількості 10 осіб (водночас для інших громадських організацій вимагається 2 особи), забороняється створювати місцеві або регіональні відділення без статусу юридичної особи, не передбачається надання статусу юридичної особи релігійним об'єднанням, проводиться дискримінація іноземців та осіб без громадянства.

У звіті правозахисників «На межі. Вирішення проблем дискримінації та нерівності в Україні» за 2015 рік зазначено, що діюче законодавство України дозволяє державним і місцевим органам влади накладати необґрунтовані обмеження на діяльність релігійних організацій. У багатьох випадках реєстраційний орган безпідставно відмовляв релігійній організації в реєстрації винятково через те, що їхня віра є «нетрадиційною» або вони складають меншість у регіоні своєї діяльності.

Останнім часом протиправні відмови у реєстрації отримали релігійні громади «Церква саєнтології Києва у Дніпровському районі міста», «Істино православна незалежна парафія Різдва Христового», «Українська Православяща Церква».

У 2007 році Європейський суд з прав людини визнав порушення Україною права на свободу релігії, коли чиновники не дозволяли релігійній громаді змінити конфесію (справа «Свято-Михайлівська Парафія проти України»).

У 2015 році в Міністерстві культури України без відкритого обговорення і нібито за ініціативою громадської ради (хоча комісія з питань релігій громадської ради при Мінкульті за це не голосувала) створено експертну раду з питань свободи совісті та діяльності релігійних організацій, якій доручається «перевірка» статутів релігійних організацій. Діяльність експертної ради є непрозорою і спрямована на мобілізацію «експертної» думки вузької номенклатури процерковних «експертів» для припинення релігійних практик, які можуть похитнути монополію кількох християнських церков у релігійному житті України, та для вишукування пропозицій дискримінації нових, незалежних і малочисельних релігійних організацій. Судячи з небагатьох прес-релізів міністерства, «експертна рада» вже бореться з харизматичними церквами та сучасними духовними рухами. Смілянський міськрайонний суд Черкаської області за клопотанням Черкаської обласної державної адміністрації доручив цій експертній раді провести судову експертизу діяльності релігійної громади «Божичі» на предмет відповідності положень її статуту та заявленої в установчих документах канонічної приналежності, хоча представник відповідача категорично заперечував проти клопотання, посиляючись на те, що матеріали справи не містять доказів діяльності релігійної громади «Божичі», тому

експерти не в змозі провести експертизу про відповідність діяльності релігійної громади положенням статуту цієї громади за відсутності таких матеріалів.

Обладміністрація вимагає ліквідації релігійної громади язичників «Божичі», посилаючись на те, що її очолює чаклун-сатаніст Сергій Небога (Агобен). Коментуючи скандал на телебаченні, один з адвокатів заявив, що «сатанізм в Україні заборонений». Мало того, що це юридично безграмотне твердження, воно ще й демонструє моральний архаїзм: бісів не можна виганяти адміністративно-командними та кримінальними методами, це бісівські методи, які просто заганяють сатану у підпілля, де він вільно царює у розкішному імперському палаці безвісності. Чесне людство не приховує свої гріхи, не заганяє сатаністів у підпілля. Якщо грішники хочуть об'єднуватися, хай об'єднуються на виду у всіх, щоб всі бачили погані наслідки гріха та не слідували йому, щоб кожен добрий перехожий міг закликати грішників покаятися, щоб всі знали, що ми не визнаємо грішників безнадійними і не відмовляємо їм у людських правах, в тому числі у праві на об'єднання; зрештою, об'єднавшись, вони, можливо, самі поборють свої гріхи та прийдуть до ідеалістичного самоствердження матеріалістичною доріжкою заперечення заперечення. Ми заперечуємо їх можливий обман та самообман і водночас ідеалістично поджуємося із тим, що, можливо, це не обман, а добра казка, добродушний жарт, чи навіть щира правда в поки що незрозумілій, навіть викличній для нас формі, суть якої ми не зрозуміємо, поки не приймемо виклик інакшості, освоїмо цю інакшість, виявивимо повагу до інших переконань та терпляче вивчимо життєвий шлях і наслідки діяльності прихильників незвичних переконань. Але навіть якщо виявляється, що перед нами справжні грішники, які наполягають на своєму праві бути грішниками і приймати всі саморуйнівні наслідки своїх гріхів, ми не стаємо такими, як вони, не піддаємося спокусі заткнути їм рота силою, бо нас захищає від неправди не тиранія, а згода та взаємоповага, чесність і довіра до чесності, розумна, а не сліпа віра й довіра, і глибоке переконання в тому, що безнадійних людей не буває. Ми прагнемо завжди тримати грішників у полі зору та за першої ж нагоди допомогти їм стати добрими людьми. На образи грішників слід відповідати побажаннями їм стати гідними поваги; на обман грішників слід відповідати проголошенням правди і правильними вчинками, які перетворюють правду на істину. Зупиняти грішників силою можна лише тоді, коли вони вдаються до насильства. Між тим, наприклад, не наводиться жодного прикладу порушень законності та правопорядку з боку релігійної громади «Божичі» чи її лідера, навпаки, повідомлялося, що сама громада потерпіла від злочину: невідомі підпалили її культову споруду. Зловмисників не знайшли.

Релігійний
бюлетень
№ 24 (86)
29.12.2015

Злочини на ґрунті ненависті до релігії залишаються безкарними не тільки щодо сучасних духовних рухів, але й навіть стосовно християн, які комусь здалися «сектантами». Наприклад, роками залишаються не розслідуваними десятки нападів на Свідків Єгови під час релігійних церемоній.

Відомо багато випадків, коли чиновники у справах релігій в Україні сприяли агресивній та подекуди відверто кримінальній активності популярних церков, спрямованій на монополізацію суспільної думки та перешкоджання діяльності інших релігійних організацій. Серед такої активності з мовчазної згоди чиновників можна виділити негласне створення озброєних загонів для нападів на людей «не тієї» релігійної чи іншої орієнтації, пропаганда віровчення певної конфесії у державних та комунальних закладах освіти, за допомогою інформаційних та адміністративних ресурсів держави і органів місцевого самоврядування, моральний і силовий тиск на віруючих з метою не допустити зміни віросповідання, рейдерське захоплення релігійних організацій, їх майна та культових споруд, «боротьба з сектантством», тощо.

Довідково:

Релігійна віра в найвищу цінність людини – це душевна релігія і вічний духовний рух творення Бога як людського ідеалу через віру в себе, вірність собі, володіння собою. Релігійна ідентичність душевної релігії є багатогранною і включає в себе демонстрацію поваги до всіх релігій, пошук примирення та згоди всіх релігій і світських світоглядів (релігійний пацифізм). Можна бути віруючим в найвищу цінність людини і водночас бути християнином, мусульманином, буддистом, тощо, та й навіть атеїстом. Душевна релігія визнає божественно святою кожную людину, задум якої став досконалим початком людської релігії чи іншої доброї віри: серед наших святих Авраам, Азімов, Бредбері, Будда, Вольтер, В'яса, Ганді, Лао-цзи, Лем, Магомет, Сократ, Стругацькі, Твен, Толстой, Христос, Шевченко.

Як зазначено у книзі «Душевна релігія: священне писання, традиційний устрій, моральний закон і богословська наука релігійної віри в найвищу цінність людини»: «Душевна спільнота є встановленим у Священному писанні способом самоорганізації віруючих в найвищу цінність людини... Ми прирівнюємо у природному праві володіти собою будь-яку спільноту до особистості, оскільки віримо, що кожна спільнота є задумом однієї людини, суверенної особистості, а також договором та власністю будь-якої сукупності людей, включаючи одноосібну (в складі однієї людини)... Належність до спільноти (участь в спільноті) робить людину власником (співвласником) спільноти. Скільки б не було учасників у душевній спільноті, всі вони вважаються однією людиною». Таким чином, віровчення і традиційний устрій релігійної віри в найвищу цінність людини передбачає

створення віруючими у кількості однієї людини чи більшої кількості людей релігійних організацій (душевних спільнот), заснованих не на відносинах фіксованого членства, а на відносинах добровільної згоди із задумом однієї людини, яка може виражатися у спільній релігійній діяльності віруючих як без створення юридичної особи, так і зі створенням юридичної особи (для максимально ефективної реалізації релігійних практик у згоді із національною правовою системою). Такий підхід ґрунтується на верховенстві природного права людини на самоорганізацію, в тому числі у нефіксованих соціальних зв'язках (асоціаціях, об'єднаннях з іншими людьми на основі одноосібно визначеної законної мети), а також відповідає ст. ст. 9, 11, 14 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (свобода релігії та об'єднання, заборона дискримінації) та п. 16 Рекомендацій Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам стосовно правового статусу неурядових організацій в Європі № CM/Rec(2007)14, відповідно до яких, будь-яка особа, як фізична, так і юридична, як громадянин, так і не громадянин країни, або група таких осіб повинні мати можливість вільно створювати неурядову організацію.

Інститут душевної релігії є громадською організацією, повідомлення про утворення якої прийнято наказом Печерського районного управління юстиції у м. Києві від 05.06.2015 р. № 449/01-01-11, мета якої, відповідно до протоколу установчих зборів від 20.05.2015 р.: об'єднання віруючих громадян і священнослужителів душевної релігії (релігійної віри в найвищу цінність людини) для здійснення та захисту прав і свобод, задоволення суспільних інтересів, обумовлених релігійними переконаннями; утвердження світоглядних та моральних цінностей, етики душевної релігії в соціальних відносинах та поведінці людей; дослідження і популяризація соціальної доктрини душевної релігії та суспільного значення релігійного життя віруючих і релігійних організацій душевної релігії; інформаційна та правова підтримка віруючих у реалізації ними права одноособово чи разом з іншими сповідувати душевну релігію, проводити релігійні обряди, відкрито виражати і вільно поширювати свої релігійні переконання, утворювати релігійні організації відповідної віросповідної приналежності, в тому числі релігійні громади без повідомлення органів влади про їх утворення, а також права на заміну альтернативною (невійськовою) службою виконання військового обов'язку, якщо це суперечить релігійним переконанням громадянина, що пройшов обряд благословення Божої настанови людині не брати участь у насильстві, війні та воєнізованих формуваннях і не користуватися зброєю; пропаганда ідеї внесення змін до законодавства України щодо усунення обмежень для груп у складі однієї особи порівняно з групами з 2-10 та більше осіб у праві на заснування як юридичних осіб релігійних

та громадських організацій, реалізація права на звернення з відповідними пропозиціями до суб'єктів законодавчої ініціативи; захист від дискримінації за ознакою релігійних переконань віруючих в найвищу цінність людини та від правопорушень на ґрунті ненависті до душевної релігії.

У 2015 році Інститут душевної релігії розробив і запропонував усім суб'єктам законодавчої ініціативи (Президент, Кабмін, нардепи) внести на розгляд Верховної Ради України законопроекти про внесення змін до Законів України «Про громадські об'єднання», «Про свободу совісті та релігійні організації» (щодо усунення дискримінації за ознакою масовості громадських та релігійних організацій) та про внесення змін до Закону України «Про альтернативну (невійськову) службу» (щодо усунення дискримінації за ознакою релігії). Продовжуються консультації із суб'єктами законодавчої ініціативи щодо цих законопроектів.

ЗАХОПЛЕНИМ

– Дозволь тебе торкнутися. Дозволь помилуватися. Ми будемо безумцями, ми будемо кохатися, любов'ю зачаровані та назавжди пов'язані. Зі мною будь разом і не смій мене кидати.

– Любов'ю не захоплюйся. Торкайся і милуйся, візьми кохання повністю, не віддавайсь безумству. Не спокушай, а щедрістю вмій заслужити згоду. І не бажай залежності, бо щастя у свободі.

– Служи, працюй, як треба. Задовольняй потреби. Усі раби під небом. Ми жертвуємо. Ми жебраємо. У нас комфорт, порядок, спільнота, статус, влада. Корись, не будь невдахою. Покірні мають блага.

– Неволею сповиті раби і фараони. Із мумій в піраміді Маслоу стрій похований. Звільнися, не захоплюйся потребами і працею. Корись собі із користю, служи заради радості.

– Своє потрібно брати, потрібно бути першими. У нас і сила, й правда, а вороги – нікчеми. Змирися із війною, перемагай, не здайся. Не ухились від бою. Чужим не співчувай.

– Не захопися силою і не захоплюй зайвого. По-доброму можливо усе, що хочеш, взяти. Прямуй до нескінченності, живи у вічному русі. Фантазіям і чесності нема ціни та опору.